

bare Kyotoaftalen, og hvad den har forpligtet Danmark til. Vi er jo et foregangsland, det er jo ikke sådan, at vi halter bagefter.

Vi må da sige, at der er forskellige opfattelser, og der vil jeg bare spørge hr. Johs. Poulsen: Er det ikke rigtigt, at der er forskellige opfattelser af, hvordan man håndterer det her på bedst mulig måde?

Det er også derfor, vi er kommet til forskellige resultater med hensyn til, hvordan landdistriktsmidlerne skal fordeles fremadrettet. Vi ønsker, at der selvfølgelig skal være arbejdspladser ude i landdistrikterne, og jeg kan så forstå, at hr. Johs. Poulsen ikke ønsker, at der skal være arbejdspladser ude i landdistrikterne.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Nu tror jeg, det vil være en nyhed for rigtig, rigtig mange, hvis det var sådan, at man stod her og påstod, som der jo lå i Dansk Folkepartis ordførers spørgsmål, at investeringer i miljøpolitik ikke er investeringer i arbejdspladser. Det tror jeg vil være en nyhed for mange. Jeg tror, de fleste, der har beskæftiget sig med det her i mere end 5 minutter, godt ved, at investeringer på miljøområdet også giver afkast i form af arbejdspladser.

Det, jeg har klandret Dansk Folkeparti for at være med til sammen med regeringspartierne, er at opføre et stort bluffnummer, der går på, at man har fjernet 260 mio. kr. i 2007 og 260 mio. kr. i 2008, og så har man flyttet dem over i Miljøministeriet, og så prøver man at få det til at se ud, som om man gør en større indsats på det felt. Det er nu engang et stort bluffnummer.

Formanden:

Tak til hr. Johs. Poulsen. Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.07

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges

Første næstformand (Svend Auken):

Da den sidste ordfører ikke er kommet, går vi over til replik fra ministeren. Ministeren ønsker ikke ordet. Ønsker ordføreren for forespørgerne ordet?

Steen Gade (SF):

Jeg vil gerne sige tak for debatten. Jeg vil sige nogle få ting til de enkelte ordførere og så nogle mere generelle ting til sidst.

Jeg havde en diskussion med hr. Eyvind Veselbo om tidligere forpligtelser, og det er sådan, at man jo i Danmark har diskuteret det her område, men det har man også gjort internationalt i ret mange år.

Jeg har, fordi jeg skulle forberede mig til den her forespørgsel, læst de konklusioner igennem, der var på Göteborgtopmødet i 2001. Der var bæredygtig udvikling sat på dagsordenen af det svenske formandskab. Hvis man læser de forpligtelser og hele den tankegang igennem, kan man i hvert fald sige, at der ikke sker store fremskridt med det, regeringen siger her. Man kan også sige, at det har ligget enormt underdrejet siden 2001.

Derfor mener jeg, at regeringspartierne i den tænkepause, de sådan set giver sig selv indtil foråret, hvor der kommer en redegørelse om, hvad man vil – om man vil starte en debat om en ny bæredygtighedsstrategi – i hvert fald som et minimum må sørge for, at det udgangspunkt, man tager, er de forpligtelser og det, der i forvejen lå fra EU's side og fra Göteborgtopmødets, herunder også nogle ganske fremsynede betragtninger om, at man skal indrette samfundet sådan, at det afspejles i varens pris, altså at man tager miljøomkostningerne ind i varens pris. Det rejser jo diskussioner, som regeringspartierne ikke kan lide, om økonomiske styringsmidler og en lang række andre af den type diskussioner.

Jeg siger det bare, ikke som en advarsel, men som en stærk inspiration til regeringspartierne.

Hr. Torben Hansen talte om Sachsrapporten og klima, og jeg er fuldstændig enig.

Hr. Jørn Dohrmann og også hr. Christian Wedell-Neergaard talte om det personlige ansvar. Nu synes jeg, vi skal blive enige om, at diskussionen om at appellere til personligt ansvar i den her sammenhæng ikke er ny, men den er vigtig. Derfor vil jeg medvirke til, at den kommer højere på dagsordenen på alle måder. Det kræver jo miljømærker, det kræver rådgivning, det kræver